

SÄKENIÄ

Sosialistinen Kuukausjulkaisu
Ilmestyy kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Toimittaja: YRJÖ HALONEN,
Vakituisia avustajia: Santeri Nuorteva, F. J. Syrjälä, Moses Hahl,
Hilja Iitinmaa-Pärssinen ym.

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

Mexicon uusi perustuslaki

Säkenille kirjoittanut

J. KÖTTGEN

Suurten maailmantapausten pyörteisissä, jotka tapahtuvat ympärillämme, emme ole voineet kiinnittää riittävästi huomiota naapurimaassamme Mexicossa tapahtuvaan suureen yhteiskunnalliseen ja valtiolliseen vallankumoukseen. Tämän vuoden tammikuun 31 päivänä on Mexico hyväksynyt uuden perustuslain, joka edustaa suurta edistysaskeletta. Eräässä suhteessa on Mexicon uusi perustuslaki asiakirja, joka on ainoa laatuaan, ja sitä voi pitää tulevaisuuden hallitusmuotojen edeltäjänä, tulevaisuuden, joka toivottavasti on aivan lähellä meitä, ja jolloin työväki tulee määräämään valtioelämää johtavia periaatteita. Laaja, yksityiskohtia myöten tarkka, noin 30.000 sanaa käsittävä Mexicon perustuslaki määrittelee ei ainoastaan valtiollisia laitoksia, oikeuksia ja velvollisuuksia, vaan sen erinäiset pykälät suoranaisesti koskevat kansan yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen elämään ja vahvistavat valtion pe-

rustuslakeina sangen tärkeitä periaatteita, joiden puolesta kaikkien maitten järjestynyt työväestö on taistellut toistaiseksi ilman menestystä.

Pitkäaikaisen ja verisen Mexicon vallankumouksen päämäärinä on mainittu seuraavat: maan jakaminen maalaisväestölle; ulkomaalaisen vaikutuksen lopettaminen Mexicossa; kirkollisen vaikutusvallan lopettaminen; eräitten valtiollisten ja yhteiskunnallisten reformien toteuttaminen. Kaikki nämä pyrkimykset sangen selvästi ilmenevät uudessa hallitusmuodossa.

Maatalouskysymystä koskevassa osassa sanotaan m. m.: "Omaisuus maalla ja vesistöillä kansallisten rajojen sisässä kuuluu alkuperäisesti kansalle, jolla on ollut ja yhä on oikeus siirtää omistusoikeus yksityisille henkilöille, jonka kautta on luotu yksityinen omistusoikeus. Yksityinen omistusoikeus voidaan ottaa pois ainoastaan yleishyödyllisistä syistä ja maksamalla korvaus.

Kansakunnalle tulee aina kuulua oikeus asettaa rajoja yksityiselle omistusoikeudelle, sikäli kun yleinen etu sitä vaatii, samoin kuin sillä pitää myös olla oikeus järjestellä tuotantoa varten kelpaavia luonnon lähteitä, säilyttääkseen niitä ja tasapuolisesti jakaakseen kansallisrikkauksia. Tässä tarkoituksessa on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin suurten maatilojen jakamiseksi; uusien keskusten laittamiseksi maalaisväestöä varten, asianmukaisine tiluksineen ja vesistöineen, jotka ovat sitä varten välttämättömästi tarpeelliset; maanviljelyksen edistämiseksi ja tuotantolähteitten hävittämisen ehkäisemiseksi sekä omaisuuden suojelemiseksi yhteiskunnalle vahingollista turmiota vastaan. Siirtokunnat, yksityisten mailla olevat asujat ja kyläkunnat, joilta puuttuu maata tai vesistöä, tai joilla ei ole riittävästi maata tai vesistöä, ovat oikeutetut saamaan sitä lähellä olevilta alueilta, jolloin kuitenkin aina on suojeltava pieniä tiloja. Tämän kautta myös vahvistetaan kaikki tammikuun 6 päivänä annetun määräyskirjan kautta tehdyt maanluovutukset. Mainittuja tarkoituksia varten otettu yksityinen omaisuus on katsottava yleishyödyllisistä syistä otetuksi." — Tämän jälkeen seuraa määräyksiä mineraalimaitten ja vesistöjen omistusoikeudesta.

Edelläolevista uuden hallitusmuodon kohdista näemme, että Mexicossa aijotaan jakaa suuret maatilat ja siirtyä pikkutilajärjestykseen. Tähän saakka on Mexican maanviljelys ollut suurten maatilojen ja vielä kommunistisissa yhdyskunnissa elävien indiaaniheimojen käsissä. Maatilojen palottelemineen ja niiden ja-

kaminen itsenäisille pikkuviljelijöille on suunniteltu tapahtuvaksi jotenkin sillä tavalla kuin Englannin hallitus tämän vuosisadan alussa palotteli Irlannin suuria maatiloja. Uusi Mexican perustuslaki sanoo siitä seuraavasti:

"Ensitulevan presidenttikauden aikana tulee kongressin ja valtioiden lainlaatijakuntien toimintavaltansa mukaisesti laatia lakeja suurten maatilojen jakamisen toteuttamista varten seuraavien perusteitten mukaisesti: Jokaisessa valtiossa ja territoriossa on määrättävä se korkein määrä maata, mitä yksi henkilö tai laillisesti järjestetty korporationi saa omistaa. Tämän ylimmän rajan ulkopuolella olevan maan tulee omistajan kysymyksessä olevan paikkakunnan lakien määräämän ajan sisässä jakaa, ja jaetut alueet on tarjottava myytäväksi sellaisilla ehdoilla kuin kysymyksessä olevat hallitukset edellämainittujen lakien mukaisesti määräävät. Jos omistaja kieltäytyy suorittamasta maan jakamista, niin on jaettava maa pakkoluovutettava paikallisten hallitusviranomaisten toimesta. Jakotilojen arvo on suoritettava vuotuisilla maksuilla, jotka ovat kyllin suuret peittämään pääoman ja korot vähintään 20 vuoden ajassa, jolla ajalla maan останut henkilö ei saa sitä myydä. Korkokanta ei saa kohota viiden prosentin yli vuodelta. Omistaja olkoon oikeutettu saamaan erikoisia velkakirjoja, jotka takaavat pakkoluovutetun maan maksamisen. Tässä tarkoituksessa tulee kongressin antaa laki, joka valtuuttaa valtioita ulosantamaan velkakirjoja täyttääkseen näitä maatalousjärjestely-velvollisuuksia."

Mexico tahtoo siis hankkia it-

selleen talonpoikaisluokan, jonka Mexican nykyiset liberaaliset valtiojohtajat ajattelevat muodostuvan uusien olosuhteitten vankaksi tueksi, jota eivät missään tapauksessa voineet olla omaisuutta vailla olevat maatyöläiset, ollen milloin toisen, milloin toisen seikkailijan käytettävänä ja taistellen umpimähkään kenen puolesta hyvänsä, joka saattoi antaa heille jotakin syödäkseen. Jos pikkuviljelyjärjestelmä Mexicossa voi pysyä pystyssä, ja hallitus tukee pienviljelijöitä rakentamalla laajoja kastelulaitoksia, niin odottavat mexicolaiset tästä järjestelystä saavansa valtiota tukevan tekijän. Selväähän on, että talonpoika, joka kahdenkymmenen vuoden aikana maksaa korkoja ja kuolettaa pääomaa, vuosi vuodelta yhä lähestyen turvattua omistusoikeutta, muodostuu yhtä sitkeäksi olevien olojen puolustajaksi kuin on Yhdysvaltojen työlläinen, joka elää ostamansa, mutta ei vielä maksamansa talopahasen varassa. Tämän lisäksi tulee, että tilanomistajat, joilta maa on pakkoluovutettu, myös tulevat tukemaan hallitusta, sillä hallituksen kauttahan he saavat maksun tiluksistaan. Loppujen lopuksi mexicolaiselle pikkuviljelijälle tietysti ei käy ollenkaan paremmin kuin muun maailman pikkuviljelijöille. Velkaantuminen ja perintölait kyllä tulevat pitämään huolta siitä, että suurriikkaat jälleen nielevät pikkuviljelijät.

Mutta uudet maalait nähtävästi ovat tarkoitettut myös Mexicossa olevan ulkomaalaisen pääoman vaikutusvallan heikentämiseksi. Diktaattori Diaz'in heruruden aikana ulkomaalaiset kapitalistit lahjomalla Diaz'ia hyvin osasivat ottaa haltuunsa run-

saita rikkauden lähteitä maassa. Mexicolaiset lakimiehet ja politikoitsijat käyttivät vaikutusvaltansa hankkiakseen itselleen keinottelumyönnytyksiä ja myydäkseen näitä oikeuksia vuorostaan ulkomaalaisille yhtiöille. Koko Mexican politiikka Diaz'in aikana ei ollut muuta kuin jättä läismäistä kapitalistista huijausta. Mexicolaiset politikoitsijat eivät edustaneet määrättyjä puolueita tai periaatteita, vaan vissejä ulkomaalaisia kapitalistietuja. Taistelujen päämääränä olivat maan tuotantolähteet: mineraalimaat ja öljylähteet.

Uusi perustuslaki yrittää monilla ja räikeillä eri määräyksillä estää näitten olosuhteitten uudistumista. Yksi tärkein niistä kuuluu: "Ainoastaan maassa syntyneet tai kansalaistetut mexicolaiset tai mexicolaiset yhtiöt ovat oikeutetut hankkimaan itselleen Mexican tasavallan omaisuutta maalla ja vesistöillä tai saamaan myönnytyskirjoja kaivantojen, vesistöjen tai mineraaliöljylähteitten käyttämiseksi. Kansakunnalla on oikeus myöntää samallaisia oikeuksia ulkomaalaisille, sillä edellytyksellä, että tällaiset henkilöt ulkomaaministeristön edessä sitoutuvat suostuvansa siihen, että heitä, sikäli kun on kysymys heidän omaisuudestaan Mexicossa, pidetään mexicolaisina, ja että he tämän sitoumuksen mukaisesti eivät pyydä hallituksiensa turvaa omaisuudelleen ja päinvastaisessa tapauksessa näin hankittu maa, korvaukseksi sopimuksen rikkomisesta, lankeaa Mexican kansan hyväksi."

Jos Mexican hallitus kykenee toteuttamaan tässä siteeratussa kohdassa mainitun politiikan, niin pitäisi Mexican pääoman kansa-

laistuttamisen, s. o. pääoman siirtymisen mexicolaisiin käsiin, tapahtua verrattain nopeasti. Tällainen pääoman kansalaistuttaminen on mitä suurimmasta merkityksestä jonkun maan kapitalistiselle kehitykselle, sillä niin kauan kun pääoma on ulkomaa-
laisten kapitalistien käsissä, virtaa yliarvo, josta pitäisi syntyä uutta pääomaa maan edelleen kehittämiseksi, ulkomaille, ulkomaa-
laisten kapitalistien taskuihin. Mutta jos pääoma on muodostunut kansalliseksi, niin yliarvo useimmissa tapauksissa jää maa-
han ja palvelee maan vastaista teollisuuskehitystä.

Sangen vaaralliseksi ulkomaa-
laiselle pääomalle muodostuu myös seuraava pykälä: "Kaikki kontrahdit ja myönnytykset, jotka ovat tehdyt entisten hallituk-
sien toimesta vuoden 1876 jälkeen ja jotka ovat johtaneet maa-
alueitten, vesistöjen ja luonnon lähteitten monopoliseeraamiseen yksityiselle henkilölle
tahi yhdelle yhtiölle, julistetaan uudestaan tarkastamisen alaisiksi, ja presidentti on valtuutettu julistamaan mitättömäksi kaikki sellaiset kontrahdit, jotka vakavasti vahingoittavat yleistä etua."

Monopoolikieltojen joukossa, jotka vastaavat Yhdysvalloissa voimassa olevia anti-trustilakeja, on seuraava merkillinen lause: "Työläisten yhdistyksiä, jotka ovat muodostetut heidän omien etujensa turvaamiseksi, ei ole katsottava monopoleiksi". Toivottavasti Mexicossa ei tule myöhemmin osoittautumaan, että perustuslain laatijat tarkoittivat jotakin aivan toista, minkä sanoivat ja kirjoittivat.

Sangen arrottomasti kohtelee uusi perustuslaki kirkkoa ja sen palvelijoita. Mexicon katolilai-

set papit voisivat tänä päivänä tunnustaa todeksi sen raamatun-
lauseen, joka sanoo, että jumala kostaa isien syntejä kolmanteen ja neljanteen sukupolveen. Tänä päivänä kohtelevat Mexicon tasavallan liberaalit katolilaisia samalla tavalla, millä nämä kohtelivat liberaaleja viime vuosisadan puolivälissä. Kirkot, sekä katolilaiset että protestantiset, eivät saa omistaa maata tahi muuta kiinteätä omaisuutta. Luostarit, koulut, seminaarit ja muut uskonnollisten seurakuntien laitokset ja rakennukset joutuvat kansan omiksi, joka mielensä mukaan päättää niiden käyttämisestä. Tämän kylläkään ei pitäisi mitään merkitä todellisille kristityille, jotka, kuten tunnettu, eivät himoitse tavaroita, joita koi syö ja ruoste raiskaa. Mutta myöntää täytyy, että Mexicon uusi perustuslaki tekee mexicolaisien hengentien elämän sangen karvaaksi. Niinpä sanotaan siinä: "Valtion lainlaatijakunnilla on yksinomainen valta määrätä se korkein määrä, mitä milläkin uskonnollisella yhdyskunnalla saa olla pappeja tyydyttämässä seurakunnan tarpeita. Uskonnollisten yhdyskuntien pappeja ankarasti kielletään yleisissä enempää kuin yksityisissä kokouksissa, kirkkomenoissaan tahi uskonnollisessa propagandassaan arvostelemasta maan perustuslaken, vironomaisia yleensä tahi hallitusta; heiltä kielletään äänioikeus ja vaalikelpoisuus, ja myöskin heitä kielletään kokoontumasta poliittisia tarkoituksia varten. . . Ei mikään aikakauslehti, joka ohjelmansa tahi yleisen kantansa tahi nimensä vuoksi on luonteeltaan uskonnollinen, saa sanallakaan keskustella maan yleisistä asioista tahi jul-

kaista tiedonantoja maan viranomaisten tahi yksityisten henkilöitten toiminnasta, jos se koskee yleisiä asioita. Kaikki valtiolliset yhdistykset, joiden nimi sisältää sanan tahi edes viittauksen johonkin uskontunnustukseen, ovat täten ankarasti kielletyt. Mitään politillista luonnetta olevia koukouksia ei saa pitää huoneustoissa, joita käytetään jumalanpalvelusta varten." — Katolilainen kirkko, ja sehän tuleeikin Mexicossa kysymykseen, — on kuten tunnettu suuri taituri propagandan harjoittamista koskevissa asioissa, mutta kylläpä täytyykin olla jo ylettömän viekas jesuiitta voidakseen pujahtaa Mexicon uuden perustuslain verkkosilmukoitten läpi.

Mutta uuden perustuslain tärkeimmät ja mieltäkiinnittävimmät kohdat ovat kuitenkin ne, jotka määrittelevät Mexicon työväenlainsäädännön perusteita. Ne merkitsevät tällä alalla sellaista edistysaskelta, jommoista ei ole vielä uskaltanut ottaa yksikään toinen maa. Ne kannattaakin tässä mainita kokonaisuudessaan. Joissakin yksityiskohdissa saatavat jotkut maat olla Mexicon edellä, mutta tässä esitetyt yhteiskunnalliset lait kaikki yhteenotettuna ovat sellainen työväenluokan vapaakirja, jota ei ole yhdessäkään toisessa maassa. Perustuslain tämä osa kuuluu seuraavasti:

Luku 123. Kongressin ja lantalajakuntien tulee säätää työväkeä koskevia lakeja, huomioonottaen tasavallan jokaisen alueen tarpeita ja näitten lakien sekä perusteitten tulee käsittää sekä ammattitaitoisia että ammattitaidottomia työläisiä, virkailijoita, palvelijoita, käsityöläisiä ja yleensä kaikkia työsuhteita.

1. Kahdeksan tuntia tulee olla työpäivän korkein raja.

2. Yötyön korkeimman rajan tulee olla seitsemän tuntia. Epäterveellisillä ja vaarallisilla työaloilla ei saa käyttää naisia ja 16 vuotta nuorempia lapsia. Yötyö on kielletty naisilta ja 16 vuotta nuoremmilta lapsilta. Heitä ei myöskään saa käyttää kauppaliikkeissä kello 10 jälkeen illalla.

3. Korkein työpäivän raja lapsille, jotka ovat yli 12, mutta alle 16 vuoden vanhoja, on oleva kuusi tuntia. 12 vuotta nuorempien lasten työ ei saa olla työ-sopimuksen aiheena.

4. Jokaisen työläisen tulee nauttia vähintään yhdestä lepopäivästä jokaista kuutta päivää kohti.

5. Kolmen lähinnä ennen syntytystä olevan kuukauden aikana naiset eivät saa suorittaa mitään suuria fyysillisiä ponnistuksia kysyvää työtä; synnytyksen jälkeen seuraavana kuukautena tulee heidän saada lepoa, jolta ajalta on maksettava täysi palkka ja turvattava heille työpaikansa ja kaikki oikeudet mitkä he ovat saaneet työ-sopimuksen mukaan. Imettämisen aikana tulee heidän saada kaksi ylimääräistä puolen tunnin lepoaikaa lasten hoitamista varten.

6. Työläisen saatavan minimipalkan tulee olla sellainen, että sitä voisi pitää riittävässä asianomaisella paikalla vallitsevan kohtuullisen elintason, työläisen normaalielämän, hänen kasvuksensa ja hänen laillisten (tavanmukaisten?) huvituksiensa tyydyttämiseksi, jonka ohella kuttakin työläistä on pidettävä perheen elättäjänä. Kaikissa maataloudellisissa, kauppa-, tehdas- ja kaivantolaitoksissa on työläi-

sellä oikeus olla osallisena liikevoitosta tämän luvun 9:ssä kohdassa määrättyllä tavalla.

7. Samasta työstä on maksettava sama palkka sukupuoleen ja kansallisuuteen katsomatta.

8. Minimipalkka on vapautettu pidättämisestä, ulosotosta tai vähennyksestä.

9. Minimipalkan ja 6:ssa kohdassa määrätyn liikevoiton osuuden määrittelee erikoinen komissioni, jonka valitsee kukin yhdyskunta ja joka on kussakin valtiossa perustettavan keskuslautakunnan alainen.

10. Kaikki palkat on maksettava lainmukaisessa rahassa eikä tavaroilla, maksুমääräyksillä, merkeillä tai muilla maksuvälineillä, joita mahdetaan käyttää rahan asemesta.

11. Jos jostakin syystä käy välttämättömäksi lisätä työtuntien määrää, on yliajasta maksettava sata prosenttia enemmän palkkaa kuin tavanmukaisesta työajasta. Missään tapauksessa älköön ylityötä teetettkö enempää kuin kolme tuntia eikä se saa kestää enempää kuin kolme peräkkäin seuraavaa päivää; älköön myöskään teetettkö ylityötä minkäänikäisillä naisilla tai 16 vuotta nuoremmilla lapsilla.

12. Maatalous-, teollisuus-, kaivanto- y. m. sentapaisissa töissä on työnantaja velvollinen hankkimaan työläisilleen mukavia ja terveellisiä asuntoja, joista laskettu vuokra ei saa olla korkeampi kuin puoli prosenttia kuuksaudelta (6 pros. vuodelta) omaisuuden arvioidusta arvosta. Heidän myös tulee laittaa kouluja, sairaaloita ja muita yhdyskuntaelämää varten tarvittavia laitoksia. Jos tehdas sijaitsee asutulla seudulla ja tehtaassa työskentelee yli 100 henkilöä, niin on täy-

tettävä ensimmäinen yllämainittu ehto (asuntoja koskeva).

13. Sellaisissa työkeskuksissa, missä on enemmän kuin 200 asukasta on eristettävä vähintään 5,000 neliömetrin kokoinen alue yleisiä kauppatoreja ja yhdyskunnan yleistä elämää sekä virkistystä palvelevia tarkoituksia varten. Sellaisissa yhdyskunnissa ei ole sallittava kapakoita ja pelihuoneita.

14. Työnantajat ovat vastuunalaiset tapaturmista ja työstä johtuvista ammattitaudeista; senvuoksi tulee työnantajien suorittaa kohtuullinen korvaus aina sen mukaan, onko tapaturma tai sairaus johtanut kuolemaan tai tilapäiseen tai jatkuvaan työkyvyttömyyteen, — sikäli kuin laki määrää. Vastuunalaisuus pysyy siinäkin tapauksessa, että työnantaja teettää työtä asiamiehen kautta.

15. Työnantajat ovat velvolliset liikelaitoksiensa hoidossa noudattamaan kaikkia terveydenhoitolakien määräyksiä ja ryhtymään tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin tapaturmien välttämiseksi koneitten, työkalujen ja työaineitten käyttämisessä ja myös järjestämään työsuhteita sillä tavalla, että työläisten elämälle ja terveydelle taataan niin suuri turva kuin suinkin on mahdollista ja työn laatuun nähden sopivaa. Laiminlyömisestä rangaistakoon lain määräämällä tavalla.

16. Työläisillä ja työnantajilla on oikeus järjestyä yhdistyksiin, syndikaatteihin ja unioihin etujensa turvaamiseksi.

17. Lakot olkoot laillisesti sallitut, siinä tapauksessa että niiden kautta rauhallisilla keinoilla pyritään siihen, että eri tuotantotekijäin välisissä suhteissa

ylläpidetään tasapaino ja saataan työn ja pääoman edut sopuointuun keskenään. Yleishyödyllisillä teollisuusaloilla ovat työläiset velvolliset kymmenen päivää ennen lakon alkamista varten määrättyä päivää ilmoittaa aikeistaan sovittelulautakunnalle. Ainoastaan siinä tapauksessa pidettäköön lakkoja laittomina, että lakkolaisten enemmistö ryhtyy väkivaltaan henkilöitä tai omaisuutta vastaan tahi sodan aikana, jos lakkolaiset kuuluvat laitoksiin, jotka riippuvat hallituksesta. Liittohallituksen sotilaallisten teollisuuslaitosten työläiset eivät joudu tämän lain kohdan alaisiksi, sikäli kun tällaiset laitokset ovat osa armeijasta.

18. Työnsulut ovat laillisesti sallitut ainoastaan silloin kun tuotteitten ylituotanto tekee välttämättömäksi sulkea tuotantolaitoksia pitääkseen hintoja kohtuullisessa määrässä korkeammalla kuin tuotantokustannukset. Sulkujen toimeenpanemiseen on saatava sovittelulautakunnan lupa.

19. Pääoman ja työn väliset ristiriidat ja taistelut on alistettava sovittelulautakunnan sovittavaksi, johon kuuluu yhtä suuri määrä työläisten ja työnantajien edustajia sekä yksi hallituksen edustaja.

20. Jos työnantaja kieltäytyy alistamasta ristiriitojaan sovittelulautakunnalle tahi kieltäytyy noudattamasta lautakunnan antamaa tuomiota, katsottakoon työsuhteen hänen ja työläisten välillä loppuneen, ja hän olkoon velvotettu hyvittämään työläisiä maksamalla heille kolmen kuukauden palkan niiden sitoumuksien ohella, joihin hän on ryhtynyt ristiriidan takia. Jos työläi-

set eivät tunnusta lautakunnan ratkaisua, on työsuhte heidän ja työnantajan välillä katsottava loppuneeksi.

21. Työnantaja, joka toimestaan erottaa työläisen ilman riittävää syytä tahi sen takia, että työläinen kuuluu ammattiyhdistykseen tahi liittoon tahi on ottanut osaa lailliseen lakkoon, olkoon velvollinen työläisen valinnan mukaisesti joko jatkamaan työsuhdetta tahi hyvittämään työläistä maksamalla hänelle kolmen kuukauden palkka. Työnantaja on samalla tavalla vastuunalainen siinä tapauksessa, että työläinen jättää paikkansa sen vuoksi, että isäntä työläistä kohtaan osottaa vilpillisyyttä tahi pahoinpitelee häntä, tahi hänen vaimoansa, vanhempiansa, lapsiansa, veljiensä tahi siskojansa. Työnantaja ei vapaudu tästä vastuunalaisuudesta, jos pahoinpity on tapahtunut hänen palkkalaisensa tahi agenttinsa toimesta, jotka ovat toimineet hänen luvallansa ja tiedollansa.

22. Vararikkojen tahi ulosottojen sattuessa on työläisten palkoilla ja muilla korvaussaatavilla kuluneen vuoden ajalta etuoikeus kaikkien muitten saatavien edellä.

23. Jos työläinen on velkaa työnantajalle, hänen liikekumppanilleen, virkailijoilleen tahi asi miehille, niin sellainen velka voidaan ottaa ainoastaan työläiseltä itseltään, mutta ei missään tapauksessa pidättä sitä hänen perheensä jäsenten palkoista.

24. Työläisiltä ei saa ottaa mitään korvausta paikanvälityksestä, jonka suorittavat kunnalliset virastot, työnvälitystoimistot tahi muut yleiset tahi yksityiset laitokset.

25. Jokainen sopimus mexico-

laisen kansalaisen ja ulkomaalaisen asianosaisen välillä on ensin vahvistettava asianomaisen kunnan viraston kautta ja sen maan konsulin, jonne työläinen sitoutuu lähtemään, on vahvistettava kontrahti siten, että muitten tavannukaisten ehtojen ohella se sisältäisi selvän ja erikoisen määräyksen siitä, että kontrahdin tekevä ulkomaalainen asianosainen suorittaa työläisen paluumatkan kulut.

27. Seuraavat seikat oikoot mitättömät, älköötäkään sitoko sopimuksen osaisia siinäkin tapauksessa, että ne sisältyvät kontrahtiin:

a) Määräykset, jotka velvoittavat sellaisen työmäärän suorittamista, joka työn laatuun nähden ilmeisesti on ylivoimainen.

b) Palkkamääräykset, jotka sovittelulautakunnan käsityksen mukaan ovat aivan riittämättömät.

c) Määräykset, että kuluu enemmän aikaa kuin yksi viikko, ennenkuin työläiselle maksetaan palkkaa.

d) Määräykset, että palkka maksetaan huvipaikoissa, ravintoloissa, kahviloissa, kapakoissa tai puodeissa, sikäli kun ei ole kysymys tällaisten laitosten työläisistä.

e) Määräykset suoranaisesti tai epäsuorasta velvollisuudesta ostaa tarvikkeita määrätyistä kaupoista tai paikoista.

f) Määräykset, että palkasta saa pidättää sakkorahoja.

g) Määräykset, joiden kautta työläinen luopuu hyvitysoikeudesta tapaturmien, ammattitautien, kontraktirikosten tahi työstä erottamisen johdosta.

h) Kaikki määräykset, jotka jollakin tavalla edustavat työläisen luopumista niistä oikeuksista,

jotka hänelle kuuluvat työväenlakien mukaisesti.

27. Lain kautta on määrättävä, mikä osa omaisuudesta on katsottava perheomaisuudeksi. Tämä omaisuus ei saa olla myynnin, panttauksen, takavarikoimisen tahi ulosoton alainen ja se voidaan lahjoittaa ja antaa perinnöksi yksinkertaistettujen perintömenetelmien kautta.

28. Kansanvakuutuslaitoksia, jotka koskevat vanhuus-, sairaus-, henki-, työttömyys-, tapaturma- y. m. vakuutuksia on katsottava yhteiskunnalliseksi välttämättömyydeksi. Liittovaltio ja kunnallisviranomaisten on sen vuoksi edistettävä sellaisten laitosten järjestämistä, levittääkseen kansan keskuuteen kansan hyvinvointia palvelevia tapoja.

29. Osuuskuntia, jotka tarkoittavat halpojen ja terveellisten työväenasuntojen rakentamista, on katsottava yhteiskunnallisesti hyödyllisiksi laitoksiksi sikäli kun ne tarkoittavat sitä, että työläiset määrätyn ajan sisäessä saavat tämän omaisuuden omakseen.

Kaikki nämä määräykset ovat tietysti vain Mexican uuden valtiojärjestyksen periaatteita, joiden nojalla lainlaatijakunta ja kongressi vasta tulevat laatimaan varsinaisia työväen lakeja. Mutta mexicolaiset työläiset, jotka ottivat osaa Queretaro'ssa pidetyssä perustuslakikonventionissa, ovat pitäneet huolta siitäkin, että Mexican köyhälistö ei joutuisi osattomaksi epämääräisen ylimenoajanakaan kestäessä. Perustuslakiin liitetyissä, ylimenoaikaa koskevissa määräyksissä sanotaan: "Siihen asti kunnes tasavallan kongressi ja lainlaatijakunnat laativat lakeja maatalous- ja työväenkysymyksistä, on

koko tasavallassa voimaan saatettava perustuslain määräämät perusteet näitten kysymysten suhteen.”

Porvarillisen tasavallan tekemiksi ja katsoen Mexican työväenjoukkojen kehittymättömyyteen ovat nämä lakiperusteet todellakin valtavan suuri saavutus. Nyt riippuu kaikki siitä, onko

Mexicon työväenluokalla riittävästi voimaa ja järjestämiskykyä toteuttaa näitä perusteita käytännössä. Jos niin käy, niin lähimmässä tulevaisuudessa saamme lähettää halveksittuun Mexicoon lähetystöjä tutkimaan edistysmielisen työväenlainsäädännön vaikutuksia.

Vallankumous-otureita ja ylioppilaita vartiopalveluksessa.

Vallankumouksen taistelu suuntautui etupäässä taantumuksellisia poliisireja vastaan. Yllä oleva kuva on Molkan kanavan varrelta, kun vallankumoukselliset vartijat ampuivat poliiseja.